

Misiunea Creștină Richard Wurmbrand
(numită anterior Asociația Creștină Sabina Wurmbrand)

Căsuța Poștală 12, OP 74

București, 062580, România

Email: apel@misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro ;

Pagina Web: misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro

Ajutăm orfani și creștini în vârstă (mulți cu vârste peste 80, 90 de ani) care au fost închiși pentru credință în actuale și foste țări comuniste

Late Reverend Richard Wurmbrand with wife, Sabina

Februarie 2020

" atunci de ce nu mi-ai pus banii la zarafi, pentru ca, la întoarcerea mea, să-i fi luat înapoi cu dobândă?"

(Luca 19:23)

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în unele din aceleași închisori

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand:

ADAUGĂ CREDINȚEI TALE, FAPTA!

Am mai marcat încă un an în calendar. Întărirea în vârstă nu trebuie să însemne că îmbătrânești. Vom fi, mai degrabă, mai maturi? Moise și-a început cariera profetică la 80 de ani. John Wesley predica zilnic cu mare succes și zel neobosit la 88 de ani.

Nu numarați anii, ci mai degrabă faceți-i să conteze. Ar trebui să ne pregătim pentru o întâlnire cu Judecătorul nostru ceresc. Biblia scrie că va veni un moment în care Dumnezeu se va socoti cu slujitorii Săi. Fiecăruia i-a oferit unele abilități, un anumit capital, pentru a fi multiplicat, astfel încât să-l poată obține înapoi cu un profit. Am sporit noi ceea ce ne-a încredințat? El ne-a dat vederea și am extins posibilitățile de vedere cu microscopul și telescopul. El ne-a dat urechi și am extins auzul cu radio și transmisii prin satelit. Ne-a dat picioare pentru a parcurge distanțele și ne-am mărit viteza cu avioane și rachete. El ne-a dat și credință și se aștepta să adăugăm la ea. În 2 Petru 1: 5-7 citim: „ De aceea, dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința; cu cunoștința, înfrânarea; cu înfrânarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavia; cu evlavia, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni. Căci, dacă aveți din belșug aceste lucruri în voi, ele nu vă vor lăsa să fiți nici leneși, nici neroditori în ce privește deplina cunoștință a Domnului nostru Iisus Hristos."

Nu va fi suficient să veniți în fața Judecătorului Ceresc doar cu credință. Un evanghelist foarte sărac a mers la o biserică care nu avea nici măcar un coș de colectă. Așa că și-a trecut în jur pălăria. Când aceasta s-a întors, a întors-o invers pentru a arăta că nu era nimic în ea și apoi a spus: „să mulțumim lui Dumnezeu

pentru această colecță prețioasă”. Ascultătorii lui au crezut că-și bate joc, dar nu a fost așa. El s-a rugat: „Doamne, îți mulțumesc Ție că mi-am primit pălăria înapoi”. Dacă venim la Dumnezeu doar cu credință, adică darul Său inițial pentru noi, cel puțin Dumnezeu și-a primit pălăria înapoi. Dar unde sunt roadele credinței? Unde este dobânda capitalului Său?

Slujitorii „prințului întunericului” aduc multe roade. Diavolul a semănat în inima lui Darwin, un credincios care s-a antrenat cândva pentru slujire, o mică sămânță de îndoială despre Dumnezeu ca și Creator. A accepta o îndoială în mintea ta despre Dumnezeu este un păcat grav, un capital depus de Darwin în bancă. La început, Darwin se îndoia de îndoielile sale. A ezitat să-și publice ideea că omul este rezultatul unui proces evolutiv din viața animalelor. Dar a cedat insistenței prietenilor, care au apelat la mândria lui amintindu-i că un alt naturalist, Russell, urma să publice ceva similar și ar primi renumele care îl aștepta pe Darwin. Și uite așa, un alt strop de capital diavolesc a fost depus - mândria! Marx și Engels l-au citit pe Darwin, care le-a furnizat „partea pretinsă a fi științifică” care stă la baza eforturilor lor revoluționare comuniste. Aceștia au proclamat „întreaga viață este pur și simplu un măcel, o luptă pentru supraviețuire între diferite specii. Cel care atacă cel mai bine supraviețuiește. De asemenea, proletariatul trebuie să lupte, fără milă, precum fiarele câmpului. Omul era doar o specie în natură. , guvernat de aceleași legi ale junglei. El trebuie să lupte ca strămoșii săi, gorilele “. Marx a decis să-i dedice lui Darwin cartea sa, Capitalul. Darwin a refuzat „recunoașterea”. S-a cutremurat privind roadele propriilor sale teorii, dar era prea târziu. Marx a scris: „Trebuie să repetăm sângeroasa revoluție franceză din 1789. După venirea noastră la putere, vom fi considerați monștri. Cu siguranță ii vom scuipa pe cei care ne critică”. Micul capital al lui Darwin câștigase o dobândă enormă. Apoi, Lenin, Stalin și succesorii lor, ca Mao, au oferit o groaznică „mare dobândă la dobânda existentă”. Au sacrificat zeci de milioane de inocenți și continuă să facă acest lucru. La începutul secolului XX, toți liderii comuniști ruși puteau fi adunați pe o singură canapea. Au sfârșit prin a conduce o treime din lume, unde bisericile, lăcașurile de cult au fost transformate în depozite, cluburi, grajduri și închisori. Prințul întunericului obținuse profituri mari asupra micii sale investiții malefice.

O modalitate bună de a petrece încă un an este să ne pregătim împreună cu familiile noastre pentru ziua judecării, când vom fi întrebați ce am adăugat la talentele primite. Episcopul Ioan Dragomir al bisericii Greco-Catolice Române a suferit 14 ani de închisoare în temnițele comuniste românești. După ce a ieșit într-o amnistie generală acordată de comuniști pentru ca România să primească împrumuturi din Statele Unite (aceeași în care am fost eliberat și eu din închisoarea comunistă) a lăsat înainte de moartea sa, în 1985, aceste cuvinte scrise unui vizitator german care le-a scos pe ascuns din România comunistă: "Am îndurat tortura, bătăile, foamea, frigul, privațiunea și batjocura.

Am sărutat lanțurile și barele de fier ale celulei ca obiecte sfinte. Am considerat uniformele închisorii noastre ca haine preoțești. Ne-am purtat crucea de bună voie, deși comuniștii ne-au oferit bani, libertate și o viață confortabilă ca preț pentru negarea credinței noastre. Conducătorii și membrii bisericii noastre au fost condamnați la un total de 5.000 de ani în temnițele comuniste. Mulți au murit în lagărele comuniste... Dumnezeu care ne-a dat harul de a îndura ne va da și harul învierii. Biserica are răbdare pentru că este veșnică. Iisus a spus că sămânța care va muri va aduce roade bogate. Nu ne îndoim de cuvântul Său ”.

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane.

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele, pe care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar de decor, niciodată încălzită în nopțile geroase de iarnă

Fotografie a pastorului Richard Wurmbbrand în timpul detenției la Jilava

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacov 1:27)

Câteva fotografii de creștini închiși pentru credință, ajutați cu darurile voastre
Citiți mărturiile lor la <http://misiuneacrestinarichardwurmbbrand.ro> (coloana a treia)

Vilchinskaya Sapoval Galina

A fost închisă 4 ani în fosta Uniune Sovietică, în extremitatea nord-estică îndepărtată a Siberiei, la Marea Okhotsk, pentru conducere clandestină de Școli Duminicale. Citiți mărturia ei în buletinul din 1/2017.

SAVCHENKO Leonteva Ludmila

Soțul ei, pastor baptist, a fost închis de 5 ori, în fosta Uniune Sovietică. Ea a scris: "Am fost amenințată de multe ori că ni se vor lua copii." Citiți mărturia ei în buletinul din 3/2017.

MURAVLEOV Nicolae Petrovich

A fost condamnat pentru activitatea sa creștină la 8 ani de închisoare și la încă 5 ani de deportare, în fosta Uniune Sovietică, în Siberia. Citiți mărturia lui în buletinul din 3/2017.

Pastorul baptist NIKITA Gheorghe

A fost închis 4 ani pentru tipărirea de biblii și a buletinului Khrestianin, care conținea fotografii și detalii despre mulți creștini închiși. Citiți mărturia lui în buletinul din 3/2017.

Creștini ajutați cu darurile voastre

Tatăl a suferit pentru Credința Creștină Patru Pedepse Diferite
Fiica, doi Ani de Muncă Forțată pentru Victimele Dezastrului Nuclear de la Chernobîl

Sora Gotman Margarita

Sora Gotman Margarita a scris: „Am fost crescută într-o familie creștină într-o perioadă de persecuții intense împotriva creștinilor din Uniunea Sovietică. Eram 8 copii. Patru mai în vârstă decât mine și trei mai tineri. Când tata a fost arestat în 1967, aveam 11 ani. Comuniștii l-au condamnat la 3 ani în temeiul art. 142 partea a 2-a pentru nerespectarea legislației privind cultele religioase și creșterea copiilor în spirit religios. În acea perioadă, fratele meu mai mare era deja în armată, sora mea era într-o școală tehnică din alt oraș și eram șase dintre noi cu mama. Mama nu lucra, pentru că sora mai mică avea doar 4 ani.

Nu existau utilități în casă, înghețam de frig, deoarece era dificil să folosești combustibil. Ne culcam în hainele de zi. Seara ne adunam adesea în bucătărie și cântam cântece creștine. Trăiam foarte modest. Mobilierul era făcut în principal de mâinile tatălui meu. Ne culcam pe saltele de paie. Adunam legume pentru iarnă pe câmpurile colective agricole, orice mai rămânea după recoltare: morcovi, sfeclă, cartofi. Președintele ne dădea voie iar noi îi dădeam și lui o parte. Domnul l-a făcut să ne permită asta. Domnul a avut grijă de noi, slavă Lui!

Serviciile de duminică erau ținute întotdeauna în casa noastră. Când veneau autoritățile, de multe ori ne amendau cu 50 de ruble (aproximativ o treime dintr-un salariu lunar N. Ed.) Colegii de școală ne turnaseră. Până în 1982, tata executase deja 3 condamnări (pentru credință) din nou percheziții și din nou despărțire. Au fost cel puțin zece percheziții KGB în casă. A fost dureros să vedem cum ne erau luate literatura spirituală, partiturile muzicale și poeziile, materiale scrise de mână. Și atunci am încercat să învățăm mai mult pe de rost, pentru a nu pierde hrana spirituală.

Eram deja membru al bisericii la acea vreme și mă ocupam de grupuri de copii mai mici. De asemenea, voiam să slujesc Domnului. Noaptea, mă implicasem în broșarea de literatură spirituală sau cu rescrierea de partituri.

Odată, a venit la noi o soră de la Consiliul rudelor prizonierilor (SSU) și m-a invitat să lucrez cu ei clandestin. Ea lucra ca și curier, fiind aproape constant în deplasări secrete: colectând informații despre cei persecutați. În scopul păstrării secretului, toate adresele trebuiau memorate astfel încât să nu existe înregistrări scrise inutile.

Până la urmă am ajuns seara într-un sat din Ucraina. Când toată lumea a coborât din autobuz, inclusiv eu, nu am văzut nici case, nici străzi, doar o singură poiană prin pădure. Cum voi căuta acum strada și numărul dorit al casei? Mă plimbam și mă rugam. Deodată aud în spatele meu zgomotul pașilor și am văzut o femeie care se apropia de mine. S-a dovedit că era tocmai de pe strada de care aveam nevoie. Mi-a arătat în depărtare un bec pe un stâlp. „Acolo e casa de care ai nevoie”, a spus ea. Am fost recunoscătoare Domnului că m-a auzit atât de repede și a trimis persoana potrivită. Și nu au fost puține cazurile de acest gen, când Domnul m-a păzit miraculos și m-a însoțit în căutarea adreselor familiilor prizonierilor sau angajaților SSU.

Anul 1985 a venit cu numeroase arestări ale creștinilor, perturbări și împrăștierea celor care participau la serviciile divine, percheziții și devastarea caselor de rugăciune și a corturilor. Când doi dintre lucrătorii noștri au fost arestați în Caucaz în aprilie 1986, eu și Z. Y. Vilchinskaya și un alt frate tânăr am fost trimiși pentru a recupera literatura și documentele religioase rămase.

Am stat în orașul Prokhladny din Republica Sovietică Kabardino-Balcaria, am cumpărat bilete pentru călătoria de întoarcere și sacoșele cu lucruri și documente ne-au fost livrate la gară de un frate din localitate. La stația din Mineralnye Vody, polițiștii au intrat în mașină, au verificat documentele și au spus că suntem suspectați de o crimă. Ni s-a cerut să ieșim cu toate lucrurile pentru inspecție, apoi am fost băgați într-o mașină și aduși la biroul procurorului general din Nalchik. Asta a fost pe 21 mai 1986.

După inspecția obiectelor personale, am fost transferată în celula de arest. Sora Vilchinskaya era deja acolo. Am fost sub investigație aproape jumătate de an. Nu ne chemau foarte des la interogatorii. Ne scoteau la plimbare o dată pe zi, timp de 20-30 de minute. Restul timpului trebuia să stau într-o celulă aglomerată și întunecată. Am rămas în această celulă până la proces, fără a ști când va fi procesul.

Pe 25 septembrie 1986, m-au luat direct de la plimbarea în jurul curții închisorii și mi-au spus că mă vor duce în instanță. În duba închisorii m-am întâlnit cu Z. Y. Vilchinskaya. În timp ce eram conduse în furgoneta închisorii, am cântat imnul „Știi drumul, chiar dacă eu nu îl știu”. A fost o mare încurajare pentru noi că suntem în mâinile lui Dumnezeu. Rudele și prietenii au fost, de asemenea, judecați, întrucât la acea vreme nu exista nicio instanță în regiunea Kabardino-Balkaria.

Deși documentele pe care le aveam nu erau defăimătoare, întrucât descriau fapte adevărate cu semnături și adrese de retur, care puteau fi ușor verificate, am fost condamnați în temeiul art. 142 partea a 2-a și paragraful 190 (calomnie împotriva Uniunii Sovietice.) Vilchinskaya a fost condamnată la 2 ani de regim general, iar eu la 1,5 ani să lucrez într-o colonie de muncă în regim general. După proces, am petrecut încă o lună în arest preventiv și din nou în celule diferite. Chiar îmi doream să fiu în același loc cu Vilchinskaya, dar Domnul a văzut altfel. Am călătorit împreună în trenul închisorii până la Voronezh, apoi am fost dusă în Urali, iar Vilchinskaya în Belarus.

Am ajuns la colonia de femei Chelyabinsk YaV-48/5 pe 21 noiembrie 1986. M-au repartizat să lucrez într-un atelier de cusut salopete pentru lucrătorii implicați în lichidarea accidentului de la Cernobîl. Se lucra șapte zile pe săptămână în 2 schimburi. Planul de lucru era enorm, trebuiau cusute 1000 de costume pe schimb. În afara orelor de lucru, practic nu exista timp liber. Eram

însărcinate cu treburi gospodărești: curățarea terenului coloniei toamna de frunze, iarna de zăpadă sau sa târăm paturi de fier în subsol dintr-un colț în altul.

Odată, procurorul supraveghetor a venit în lagăr și m-a chemat la conducerea instituției. El mi-a spus: „Dacă vrei să te să iertăm trebuie să îndeplinești o condiție. Trebuie să scrii o petiție cerând clemență indicând faptul că nu te vei mai implica în astfel de activități creștine.” I-am răspuns că nu aș pleda vinovată, deoarece nu există nicio ofensă adusă statului sovietic în buletinele noastre informative și este datoria mea să mă ridic pentru un orfan și o văduvă și să-mi amintesc de cei suferinzi. A nu asculta poruncile lui Dumnezeu, a te opri din slujire înseamnă a-l trăda pe Hristos. Am continuat, sunt fericită cu El și în niciun caz nu voi renunța la credința mea creștină. El a răspuns: „Ei bine, vei sta (în închisoare) cu Hristos”, și astfel am ajuns să-mi servesc toată pedeapsa până la sfârșitul mandatului.

Când femeile mi-au spus că de Paște este declarată mereu o sărbătoare comunistă și că toți prizonierii ar trebui să lucreze în onoarea lui Lenin, le-am explicat colegilor mei deținuți că aceasta este cea mai mare sărbătoare creștină și că această zi trebuie să fie dedicată lui Dumnezeu. Apoi, directorul, supraveghetorul și șeful au încercat să ne convingă pe creștini în diferite moduri să participăm la manifestația comunistă sau vom fi aruncați într-o celulă de pedeapsă. Domnul mi-a dat o liniște sufletească completă în inimă, astfel încât, dacă m-ar fi pus într-o astfel de celulă, El ar fi fost acolo cu mine.

La întoarcerea de la muncă în celula mea obișnuită am găsit pe pat câteva scrisori. Am fost atât de surprinsă și încântată. Domnul „a despărțit marea” închizând ochii cenzorilor! Am deschis una și conținea o predică întreagă pe tema versetului: „Cel Preainalt stapaneste peste imparatia oamenilor” (Daniel 4:17.) Era descris și episodul conversației dintre Dumnezeu și diavol în Iov. Atât cât Dumnezeu i-a permis diavolului să-l atingă pe Iov, atât l-a putut acesta atinge, fără însă a-i face lui rău. Deci nu ni se poate întâmpla nimic nepermis de Domnul. El nu încearcă niciodată pe cineva, dincolo de puterea sa. Cât de încântată am fost de această scrisoare! Domnul a vrut să mă încurajeze și să mă întărească în decizia mea de a nu participa la sărbătoarea comunistă. Am dat această scrisoare pentru a o citi directorului și altor femei.

În duminica de Paște dimineata, directorul vine și spune: „Rita, ai câștigat.” „Nu, nu am câștigat”, i-am răspuns, „ci Domnul meu. El este cel care a poruncit să mă lăsați în unitate și să nu mă aruncați într-o celulă de pedeapsă.” Am avut ocazia să zbor în gând spre locul unde poporul lui Dumnezeu era adunat, să cânt, să mă rog, să citesc scumpele mele scrisori și felicitări prietenilor mei în această mare sărbătoare a învierii lui Hristos, iar seara să le spun femeilor despre atotputernicia lui Dumnezeu. Deci nu ni se poate întâmpla nimic ce Domnul nu permite.

Tata era și el încarcerat în acel moment, el îndeplinea deja un al patrulea termen de închisoare (tot pentru mărturisirea credinței.). A fost încarcerat în 1985 și i s-a impus 2 ani de regim strict. Avea dreptul să scrie doar 2 scrisori pe lună. Uneori scria una acasă, alta în zona mea. Cât de prețioase erau scrisorile sale pentru mine.

În vara anului 1987, prizonierii au fost eliberați și reabilitați. Mi-au scris că Z. Ya. Vilchinskaya și Olga Kryuchkova sunt deja acasă. La începutul lunii septembrie, tata a fost eliberat printr-o amnistie. Dar încă nu știam despre asta. A fost o mare surpriză pentru mine când, pe 17 septembrie, a venit șeful și mi-a spus: „Am decis totuși să vă las să plecați datorită amnistiei, semnați aici și plecați”. Și m-am gândit în sinea mea că nu tu ai hotărât, ci Domnul ți-a poruncit. Astfel am fost eliberată pe 17 septembrie 1987. Când am fost liberă, am dorit să continui în lucrarea creștină, dar mama s-a îmbolnăvit foarte rău. A trebuit să stau acasă și să am grijă de ea.

Creștini ajutați cu darurile voastre Evanghelist si Fratele Lui Înțemnițați pentru Credință

Vera Nikolaevna Goryanina, soția, a scris; “Mikhail Alexandrovich Goryanin* s-a născut în 1951, într-o familie creștină. Familia locuia aproape de Cercul Polar din fosta Uniune Sovietică. La 19 ani, Mikhail a fost botezat și a fost hirotont mai târziu ca evanghelist. În 1983 s-a mutat și a fost desemnat să îndeplinească funcția de presbiter în Tikhoretsk, regiunea Krasnodar din Uniunea Sovietică. Pentru un an întreg, a călătorit zilnic cu mașina 100 km până la biserică. În aprilie 1985, la 34 de ani, având o boală cardiacă gravă a fost condamnat la trei ani în lagăre de muncă.

fiind arestat și odată aflat în închisoare, Mikhail era îngrijorat pentru familia sa, cu atât mai mult știind că vor avea în curând un al șaselea copil. Primele unsprezece luni de la proces, Mikhail le-a petrecut în închisoarea din Krasnodar. În această închisoare, Mihail Alexandrovici a fost împreună cu fratele, Vladimir Andreevich Okhotin, care executa o condamnare pentru credința creștină. Împreună, ei s-au rugat, au cântat imnuri creștine, au mărturisit colegilor de celulă despre Iisus Hristos. Datorită stării de sănătate, el a fost de mai multe ori cu adevărat aproape de moarte. Contrar dorinței poliției secrete comuniste, KGB și procurorilor sovietici, Dumnezeu i-a permis să trăiască. În timp ce era în închisoare, Mihail Alexandrovici a refuzat să lucreze duminica. Prin urmare, a fost lipsit de vizite și a fost băgat într-o celulă de pedeapsă. A sfârșit prin a fi unul dintre ultimii creștini eliberați în 1988, la începutul erei Perestroika. Imediat ce a fost eliberat, a lucrat intens ca evanghelist. A murit de o afecțiune cardiacă când avea 56½ ani.” *Acum decedat. Continuăm să ajutăm soția.

Creștini ajutați cu darurile voastre

Alături, o mostră doar dintr-o lungă listă pe care misiunea noastră a reușit să o elaboreze, cu peste 480 de bătrâni creștini baptiști care au suferit pentru credința lor în fosta Uniune Sovietică. Pedeapsa cu închisoarea a fost de la 2 ani până la 18 ani de închisoare. Dacă ar fi adunați, anii de condamnare la închisoare arătați în tabelul nostru prescurtat, ar însemna cel mai probabil până la peste 2000 de ani de închisoare. Cea de-a patra coloană indică anul nașterii și a cincea, țara de reședință actuală (cum ar fi Ucraina, Rusia, Kazahstan, Belarus etc.). Încercăm să obținem adrese exacte, astfel încât să putem trimite ajutor încurajator celor încă în viață. Am putut trimite ajutor la aproximativ 99 de astfel de creștini vârstnici vorbitori de limbă rusă și altor aproape 100, din alte foste țări comuniste. Multe dintre mărturiile lor le puteți citi în buletinul nostru lunar. (Mărturiile disponibile pe internet:

<https://misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>)

409	Власенко	Валентин	Мефодьевич	1958	Украина
410	Болыф	Андрей	Корнеевич	1958	Казакстан
411	Иуркин	АЛЕКСЕЙ	ИКОБЛЕВИЧ	1958	Россия
412	Левен	НИКОЛАЙ	ВИКТОРОВИЧ	1958	Казакстан
413	Романко	Владимир	Николаевич	1958	Украина
414	Титсен	Дэвид	Давидович	1958	Россия
415	ТУРКЕВИЧ	Василий	Тарасович	1959	Украина
416	Билков	Степан	Павлович	1959	Украина
417	ДРИСВЯННИКОВ	АЛЕНСАНДР	АЛЕНСАНДРОВИЧ	1959	Россия
418	СКВОРЦОВА	ЛЮБОВЬ	НИКОЛАЙШНА	1959	Россия
419	Варавин	Виталий	Федотович	1959	Россия
420	Дубицкий	СЕРГЕЙ	АДАМОВИЧ	1959	Россия
421	Лищенко	Борис	Владимирович	1959	Украина
422	Ткаченко	ИВАН	ИВАНОВИЧ	1959	Казакстан
423	МАРЧЕНКО	Стэнислав	Павлович	1960	Украина
424	Донченко	Александр	Максимович	1960	Украина
425	Омисков	Венедикт	Александрович (Валерианов)	1960	Узбекистан
426	Сарченко	Михаил	Михайлович	1960	Эстония
427	Федеева (ШВЕЦОВА)	ДИНА	ВЛАДИМИРОВНА	1961	Алания
428	ШВЕЦОВА	АННА	ВЛАДИМИРОВНА	1962	Алания
429	Богоримов	Александр	Валерьевич	1962	Эстония
430	Миников	Павел	Дмитриевич	1962	Эстония

Mostră din lista de 480 de foști creștini închiși

**Misiunea Creștina Richard Wurmbrand este o asociație non-profit, definitivă prin hotărârea Judecătoriei Sectorului 6 din 05.12.2018 în dosarul 20153/303/2018, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015. . Daruri pentru această lucrare misionară creștină se pot trimite la: Banca Comercială Română, Cod Swift: RNCBROBU: Conturi IBAN:
RON: RO27RNCB0068149171380001,
USDollar:RO97RNCB0068149171380002,
EURO: RO43RNCB0068149171380004**